

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/258/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818200613
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818200613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, v mene ktorej koná pobočka Sociálnej poisťovne v Rožňave, so sídlom Štítnická 12, 048 13 Rožňava, IČO: 30 807 484, proti žalovaným 1/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX V., 2/ Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. ulica XXXX/XX, XXX XX J. S. nad I., 3/ X. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Y. v konaní o zaplatenie 1.222,80 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/12/2018-74 zo dňa 05.06.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.222,80 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobu o náhradu škody vo výške 1.222,80 Eur rovnajúcu sa vyplatenému vdovskému dôchodku G. N. za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 uplatňovanú v konaní podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o Sociálnom poistení súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol. Z listinných dôkazov doložených k žalobe mal súd prvej inštancie preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5T/18/02 zo dňa 28.02.2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/11/2008 zo dňa 17.09.2009 boli žalovaní 1/ a 2/ uznaní vinnými zo zločinu mučenia a iného neľudského alebo krutého zaobchádzania a žalovaný 3/ zo zločinu mučenia a iného neľudského alebo krutého zaobchádzania vo vzťahu k poškodenému H. N. st. nar. XX.XX.XXXX, ktorý spôsobeným zraneniami žalovanými 1/ až 3/ podľahol. Dňa 06.07.2001 si manželka nebohého H. N. st. G. N., nar. XX.XX.XXXX uplatnila nárok na vdovský dôchodok a dňa 31.07.2005 si uplatnila nárok na starobný dôchodok u žalobcu. Potvrdením o výške vyplatených dôchodkových dávok G. N. bolo preukázané, že za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 bol G. N. vyplatený vdovský dôchodok vo výške 1.222,80 Eur. Rozhodnutiami súdov bolo preukázané, že žalovaní 1/ až 3/ trestným činom, t.j. zavineným protiprávnym konaním spôsobili smrť H. N. st., v dôsledku čoho by im (nebyť iných zistených skutočností) vznikla povinnosť podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zaplatiť žalobcovi náhradu vyplatených dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania. Tento nárok je svojou povahou nárokom na náhradu škody, preto je potrebné podľa názoru súdu prvej inštancie skúmať naplnenie predpokladov zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Existencia protiprávneho úkonu a zavinenia žalovaných 1/, 2/ a 3/ bolo preukázané rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5T/18/02 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/11/2008. Nie každá dôchodková dávka, ktorú žalobca vyplatil sa môže podľa názoru súdu prvej inštancie bez ďalšieho považovať za dávku vyplatenú v priamej príčinnej súvislosti s konkrétne identifikovaným zavineným protiprávnym konaním žalovaných

1/ až 3/ a považovať ju za škodu, ktorá žalobcovi vznikla. Pri každej žalobcom vyplatenej dávke je potrebné skúmať aj existenciu príčinnej súvislosti, či možno vyplatené dávky považovať za škodu, teda stratu na majetku žalobcu, za ktorú by zodpovedali žalovaní 1/, 2/ a 3/. Existenciu príčinnej súvislosti medzi žalobcom tvrdenou škodou a konaním žalovaných 1/, 2/ a 3/ vyhodnotil súd prvej inštancie takto: „Z hľadiska existencie príčinnej súvislosti medzi konkrétne identifikovaným protiprávnym konaním žalovaných 1-/3/ a vyplatenými dôchodkovými dávkami vdove neb. H. N. st. je potom rozhodujúce to, že H. N. st. zomrel XX.XX.XXXX v dôsledku toho, že žalovaní 1-/3/ zavinili jeho smrť, a preto bol jeho vdove vyplácaný vdovský dôchodok už od roku 2001. Ak by žalovaní 1-/3/ nespôsobili dňa XX.XX.XXXX smrť neb. H. N. st., jeho vdove by nebol vyplácaný vdovský dôchodok a H. N. st. by dovŕšil vek 62 rokov potrebný pre vznik jeho vlastného nároku na starobný dôchodok dňa 24.09.2012, kedy by mu vznikol nárok na plný starobný dôchodok (100 %), ktorý by bol vyšší ako vdovský dôchodok vyplácaný jeho vdove (ku dňu 24.09.2012 a v roku 2017 už len vo výške 30 % starobného dôchodku jej manžela). Pritom aj keby H. N. st. neskôr ako XX.XX.XXXX (a nie je rozhodujúce či ešte pred vznikom nároku na starobný dôchodok alebo až po vzniku nároku na starobný dôchodok) zomrel prirodzenou smrťou, jeho vdove G. N. by žalobca aj tak vyplácal vdovský dôchodok z dôvodu splnenia minimálne dvoch zákonných dôvodov (či už podľa § 46 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. alebo podľa § 74 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z.) a to v rovnakej výške (v roku 2017, ktorý je predmetom konania, už len vo výške 30 % starobného dôchodku jej manžela). Ak by H. N. st. v roku 2017 žil, výška jeho starobného dôchodku by bola 100 % jeho nároku na starobný dôchodok, jeho vdove (ktorá by tak vdovou nebola) by za tohto predpokladu vdovský dôchodok vyplácaný nebol, pričom výška vdovského dôchodku vyplateného jeho vdove žalobcom v roku 2017 predstavuje iba 30 % starobného dôchodku jej manžela. Zavinením skoršej smrti H. N. st. tak už od 24.09.2012 žalobca namiesto plného starobného dôchodku H.ovi N.ovi st. (100 %) vypláca iba vdovský dôchodok jeho vdove (30 %) a teda žalobca má dokonca „prospech“ v rozsahu 70 % starobného dôchodku H. N., st.. Žalobcovi tak od 24.09.2012 žiadna škoda nevzniká. Okamihom predpokladaného dovŕšenia dôchodkového veku neb. H. N. st., nar. 24.09.1950, (t.j. dňa 24.09.2012) teda dochádza k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi zavinením smrti neb. H. N. st. žalovanými 1-/3/ a povinnosťou žalobcu vyplácať dôchodkové dávky vdovského dôchodku jeho vdove, a žalobcovi odo dňa 24.09.2012 už žiadna ďalšia škoda nevzniká. V príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním žalovaných 1-/3/ je tak iba vyplatenie toho vdovského dôchodku, na ktorý vznikol vdove H. N. st. nárok skôr, ako by vznikol jeho nárok na starobný dôchodok, ktorý by žalobca musel H.ovi N.ovi st. z titulu jeho vlastného nároku vyplácať. Tento starobný dôchodok pritom nebol v roku 2017 vyplácaný iba preto, že H. N. st. už nežije, avšak nebol by mu vyplácaný ani vtedy, ak by zomrel prirodzenou smrťou. V oboch prípadoch (aj v prípade zavinenej smrti aj v prípade smrti prirodzenej) by však jeho vdove bol (resp. je) vyplácaný vdovský dôchodok v rovnakej výške, ktorá je však nižšia ako nárok neb. H. N. st. na jeho vlastný starobný dôchodok. Škodou pre žalobcu sú tak iba tie dôchodkové dávky, ktoré žalobca vyplatil navyše oproti stavu, v ktorom by nedošlo k zavinenej predčasnej smrti H. N., st., a takýmito sú len dávky vdovského dôchodku zaplatené do 24.09.2012.“ Súd prvej inštancie uzavrel, že pre prerušenie príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaných 1/ až 3/ a vyplatenými dôchodkovými dávkami vdove G. N. ako aj z dôvodu, že od 24.09.2012 už žalobcovi škoda nevzniká, žaloba nie je dôvodná a nemožno jej vyhovieť. Správnosť svojho záveru zdôvodňoval súd prvej inštancie aj s poukazom na § 238 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z., v ktorom je výslovne uvedené, že ak poberateľ invalidného dôchodku, na ktorý vznikol nárok v dôsledku zavinenej protiprávneho konania tretej osoby podľa Zákona o sociálnom poistení, splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku a vypláca sa naďalej invalidný dôchodok, právo Sociálnej poisťovne na náhradu škody zaniká.

1.1 Žalovaným v spore úspešným náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že im žiadne nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj C.s.p.) o nesprávnom právnom posúdení veci. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že škoda vznikla Sociálnej poisťovni iba do dátumu, kedy by nebohému H.ovi N.ovi vznikol nárok na starobný dôchodok a že dňom predpokladaného dovŕšenia dôchodkového veku nebohému H. N. dochádza k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi zavinením smrti H. N. žalovaným 1/, 2/, 3/ a povinnosťou Sociálnej poisťovne vyplácať vdovský dôchodok vdove nebohému. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5T/18/2002 z 28.02.2008 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/11/2008 zo 17.09.2009, ktorými boli žalovaní 1/, 2/ a 3/ uznaní vinnými za protiprávne konanie, ktorým spôsobili XX.XX.XXXX smrť nebohému H. N. opakoval, že nárok na náhradu škody podľa § 238 v nadväznosti na § 260 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení je oprávnený. Pri rozhodovaní o nároku žalobcu je potrebné

vychádzať z relevantných údajov, ktoré v skutočnosti nastali v reálnom čase a nie z hypotetickej úvahy vzniku nároku na starobný dôchodok. S účinnosťou od 01.01.2009 bol § 238 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení doplnený o odsek 8, ktorý však rieši iba zánik práva Sociálnej poisťovne na náhradu škody pri invalidných dôchodkoch a splnení podmienky na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného dôchodku. Toto ustanovenie nie je možné analogicky aplikovať na prejednávaný spor. O rovnakom nároku za iné obdobie už rozhodoval súd a zaviazal žalovaných 1/, 2/ a 3/ k náhrade škody spoločne a nerozdielne, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatou vdovského dôchodku G. N.. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR napr. PL. ÚS 36/95 k základným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dá rovnaká odpoveď. Žalobca žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovaných 1/, 2/ a 3/ zaviazal k náhrade škody vo výške 1.222,80 Eur spoločne a nerozdielne.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p. po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie pristúpil odvolací súd len pre odlišné právne posúdenie veci, pre ktoré nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie (§ 385 ods. 1 C.s.p.) dospel k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, žalobca dôvodne vytyka súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci a žaloba je dôvodná. Podľa § 388 C.s.p. zmenil odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel, pretože podmienky na potvrdenie ani zrušenie rozhodnutia splnené neboli.

5. Za nespornú skutočnosť rovnako ako súd prvej inštancie odvolací súd považuje, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ zavinili smrť nebohého H. N. st., nar. XX.XX.XXXX a za toto svoje protiprávne konanie boli odsúdení rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5T/18/2002 zo dňa 28.02.2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To/11/2008 zo dňa 17.09.2009. Manželka nebohého H. N. G. N. si uplatnila nárok na vdovský dôchodok XX.XX.XXXX a nárok na vdovský dôchodok jej vznikol v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaných 1/, 2/, 3/, ktorí spôsobili smrť jej manžela.

6. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

7. Na strane 43 spisu je žurnalizované potvrdenie Sociálnej poisťovne, Ústredie Bratislava, oddelenie dôchodkových dávok adresované Sociálnej poisťovni, pobočka Rožňava o tom, že pani G. N., nar. XX.XX.XXXX bol za rok 2017 vyplatený vdovský dôchodok vo výške 1.222,80 Eur (v januári 2017 vo výške 166,43 Eur, v mesiacoch február až november 2017 po 101,90 Eur a v decembri 2017 vo výške 37,37 Eur).

8. V skutkovo a právne totožnej veci, než je prejednávaná, rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cdo/109/2018 z 26.06.2018 tak, že zrušil rozsudok odvolacieho aj súdu prvej inštancie, ktorý rovnako ako súd prvej inštancie v tejto prejednáwanej veci dospeli k názoru, že ak žalobca Sociálna poisťovňa nemusí vyplácať už nebohému prijímateľovi dávky sumu zodpovedajúcu 100 % starobného dôchodku, ale len sumu nižšiu na vdovskom dôchodku, žalobcovi vlastne skutočne žiadna škoda nevznikla. Za otázku zásadného právneho významu, ktorý dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/109/2018 riešil, označil Najvyšší súd SR, či v ustanovení § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. uvedený pojem „škoda“ treba interpretovať v zmysle všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku a či môže ísť o „škodu“ v zmysle tohto ustanovenia vtedy, keď dávka dôchodkového poistenia (starobný dôchodok manžela) vyplácaná Sociálnou poisťovňou do zavineného protiprávneho konania tretej osoby bola vo finančnom vyjadrení vyššia ako je iná dávka dôchodkového poistenia (vdovský dôchodok pozostalej manželky) vyplácaná po zavinenom protiprávnom konaní tretej osoby, teda otázku totožnú než je potrebné vyriešiť pre rozhodnutie tejto veci. Po rozbere predchádzajúcej právnej úpravy na náhradu škody Sociálnej poisťovne voči tretím osobám a rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR v týchto veciach Najvyšší súd SR uzavrel, že nárok Sociálnej poisťovne podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je jej samostatným regresným nárokom, ktorý nie je nárokom na náhradu škody v zmysle Občianskeho

zákonníka, ale samostatným nárokom na náhradu škody vyplývajúcim z predmetného ustanovenia. To, čo sa v pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z. z. rozumie pod „škodou“, vyplýva priamo z § 238 ods. 1 tohto zákona, ktorý preto vo vzťahu k všeobecnej úprave danej Občianskym zákonníkom (lex generalis) predstavuje osobitný právny predpis (lex specialis) majúci pri aplikácii prednosť. Škodou v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. treba podľa Najvyššieho súdu SR preto rozumieť ujmu, ktorá vznikla tým, že Sociálna poisťovňa vyplatila dávku dôchodkového poistenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb. V skutkovo a právne obdobných prípadoch nie je preto za záver o vzniku škody a zistenie jej výšky významné to, či a aké dávky vyplácala niektorému príjemcovi pred zavineným protiprávnym konaním tretej osoby; určujúcim (okrem splnenia ďalších zákonných predpokladov) je, aké dávky vyplatila v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Iné nazeranie na škodu a jej výšku nemá pri aplikácii tohto ustanovenia zákonný podklad. Najvyšší súd SR vytkol súdom nižšieho stupňa, že pokiaľ pod škodou v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nerozumeli sumu, ktorú žalobca (Sociálna poisťovňa) vyplatila pozostalej manželke ako vdovský dôchodok a v rámci svojich právnych úvah nenáležite matematicky porovnávali výšku starobného dôchodku vyplácaného jej manželovi s výškou jej neskôr vyplateného vdovského dôchodku, spočívajú ich rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení veci.

9. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR rieši priamo otázku nesprávne vyriešenú súdom prvej inštancie, či sumu 1.222,80 Eur vyplatenú vdove G. N. treba považovať za škodu v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a skúmať splnenie predpokladov zodpovednosti na náhradu škody podľa tohto zákonného ustanovenia, alebo ide o osobitný regresný nárok Sociálnej poisťovne, kde postačí na preukázanie vzniku škody potvrdenie o výške vyplatených dôchodkových dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Odvolací súd vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/109/2018 konštatuje, že nárok uplatnený žalobcom v tomto konaní je osobitným regresným nárokom, ktorý sa má posudzovať len podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a predložením potvrdenia o výške vyplateného vdovského dôchodku G. N. žalobca dôvodnosť tohto nároku preukázal voči žalovaným 1/, 2/ a 3/, ktorí svojím protiprávnym konaním podľa rozhodnutí súdov v trestnej veci zavinili smrť manžela XN.. Odvolací súd vychádzajúc z týchto úvah rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení žalobe vyhovel. Povinnosť zaplatiť náhradu škody žalobcovi uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne, pretože sa protiprávneho konania dopustili spoločným konaním.

10. Žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. by mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, len z tohto dôvodu mu náhrada trov konania prisúdená nebola.

11. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).